

Andre, og jeg troer heller ikke, at de Geistlige vilde fordre den, idetmindste blev det sagt af en geistlig Mand ved samme Forhandling, at han fandt, at det var at tage med den ene Haand og give med den anden, og at deri ikke var Andet end Selvophøvelse. Jeg skal for Klarhedens Skyld erklære, at jeg vil stemme for det af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) stillede Forslag, fordi det, som sagt, efter mit Skøn indeholder hvad der fører til den fuldstændige Lighed; idet nemlig ved de nuværende geistlige Embedsmænds Afgang fra deres privilegerede Hartorn fuldstændig Lighed indtræder uden Erstatning; fra dette Standpunkt vil jeg stemme derfor.

C. S. Hansen: Som Medlem af den Comitee, der har behandlet den Sag, som nu her i Dag saameget er bleven omtalt, skal jeg kun tillade mig i Korthed at bemærke, at Comiteen aldeles ikke har tilstaaet den Godtgørelse, som de Geistlige, der lide Tab, skulde have, det vil sige ikke hele Geistighedens, men de enkelte Geistliges, som lide Tab; den har ikke tilstaaet den af den Grund, at man antog, at de Indtægter, som Geistligheden nu oppebærer, tilhørte Kirken, men at samtlige Indtægter, som nu benyttes til at lønne Geistligheden med, ere Statens Eiendom. Forinden jeg yttrede dette, har jeg confereret med den ærede Ordfører for Comiteen, og han har deri med mig været enig; om de andre Medlemmer af Comiteen ere enige deri, veed jeg ikke.

Mourier: Jeg kan ikke Andet end slutte mig til hvad der er yttret af den ærede Ordfører og af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad). Det forekommer mig virkelig, at Thinget, saaledes som Sagen foreligger, ikke kan gaae ind paa det omhandlede Ændringsforslag, selv om der ikke fra Indholdets Side var væsentlige Indvendinger at gjøre imod samme. Hvis den ærede Forslagsstiller, som hans Uttringer kunde synes at antyde, blot vil, at det skal ansees som en Protest, saa er derved Intet videre at sige, men, skal det betragtes som et virkeligt Ændringsforslag, der skal være Gjenstand for Discussion og Afstemning — og som et saadant er det jo opført paa den fremlagte Liste — saa troer jeg, at Forslagsstilleren er slaaet ind paa en noget

uheldig Vej. Forsaavidt det angaaer Jorder, med hvilke geistlige Embedsmænd ere beneficerede, har det den selvsamme Gjenstand, som vi discuterede under § 7 i Lovudkastet om flere Skatters Sammenlægning, og hvorom vi ved Sagens anden Behandling kom til et bestemt Resultat, afvigende fra det, hvorpaa Ændringsforslaget gaaer ud. Derfor nu Nogen attraaer Forandring heri, saa maa han under 3die Behandling af den sidstnævnte Sag derom stille et Ændringsforslag. Jeg erkjender, at dette er Noget, man bør være vaersom med, men det er den eneste regelmæssige Vej, man kan betrede, thi det gaaer ikke an, efterat en Gjenstand har været behandlet under een Sag, og derom under denne Sag er taget Bestemmelse, senere at drage den ind under en anden Sag og saaledes at fæste flere Sager mellem hinanden. Thinget har forhandlet og taget Beslutning om hiin Gjenstand under Skattereguleringssagens 2den Behandling, i Forbindelse med de flere andre Gjenstande, som vare indbefattede under den nævnte Sag, hvorunder de alle bleve behandlede i deres indbyrdes Sammenhæng som Led af det hele Lovgivningsarbejde. Nu at ville rive den omhandlede enkelte Gjenstand ud af denne sin Forbindelse og bringe den ind under nærværende Sag, kan usejlsomt ikke have nogen heldig Indflydelse paa Discussionen. Jeg skal endnu kun tilløve, at Udvalget, støttende sig paa denne Betragtning, ikke har fundet sig foranlediget til at gaae ind paa det foreliggende Forslag, men har meent, at man af formelle Grunde burde afholde sig fra at yttre sig derover, og Udvalget har desaarfag overhovedet ikke taget Realiteten af Forslaget under Overveelse, i det mindste ikke saavidt mig bekjendt.

Barfod: Jeg kan vistnok slutte mig til den ærede Rigsdagsmand for Nykjøbing paa Falster (Monrad), naar han erklærer, at ifølge hans Overbeviisning ere Kirkens Embedsmænd, som en Totalitet betragtet, ingenlunde for rundeligt aflagte; jeg kan saameget lettere gjøre det, som jeg derved kun gjentager en Erklæring, som jeg aflagde paa den grundlovgivende Rigsforsamling ifjor; men længere kan jeg heller ikke følge ham. Jeg maa derfor, baade, som jeg antager, i Kirkens og i